Sag 19/85

Annick Grégoire Foulon
mod
Europa Parlamentet

»Tjenestemænd — afgørelse om sagen ufornøden — antagelse til realitetsbehandling«

Sammendrag

Retspleje — afgørelse om sagen ufornøden — ny påstand der åbenbart ikke kan antages til realitetsbehandling — slettelse af sagen
(Procesreglementet, art. 92, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS ANDEN AFDELING
28. november 1985 *

I sag 19/85

Annick Grégoire-Foulon, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende 227, rue des Romains, Bertrange, ved advokat Fernand Entringer, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på nævnte advokat Entringers kontor, 2, rue du Palais de Justice,

sagsøger,

* Processprog: Fransk.

mod

Europa-Parlamentet, ved generalsekretær H.-J. Opitz og kontorchef Manfred Peter, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på nævnte advokat Bonns kontor, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

angående en påstand om, at den beslutning om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesegnede tjenestemænd for 1984, der er truffet af det af Parlamentet nedsatte rådgivende forfremmelsesudvalg, annulleres,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden K. Bahlmann, dommerne O. Due og F. Schockweiler,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

KENDELSE

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 23. januar 1985, har sagsøgeren, Annick Grégoire-Foulon, tjenestemand ved Europa-Parlamentet siden 1972, i lønklasse B2 fra 1979, anlagt sag med påstand om, principalt, at det rådgivende udvalgs beslutning om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesegnede tjenestemænd for 1984, annulleres. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstande, der i det væsentlige går ud på, at det statueres, at det rådgivende udvalg er pligtigt at iagttage de grundlæggende regler om ret til forsvar, herunder om høring af den pågældende tjenestemand, før der træffes en beslutning indeholdende et klagepunkt, om begrundelse af en beslutning, der afslår en ansøgning fra den pågældende, og som indebærer en forringelse af den pågældendes tjenstlige stilling, samt at sagsøgte tilpligtes at efterkomme samtlige på området gældende retsregler.

2 Det fremgår af sagen, at Parlamentets formand i 1982 udstedte et »internt direktiv om det rådgivende forfremmelsesudvalgs sammensætning og virksomhed« med henblik på »at rådgive ansættelsesmyndigheden i forbindelse med forfremmelser såvel inden for den enkelte stillingsgruppe som fra den ene stillingsgruppe til den anden«. Dette paritetiske udvalg er sammensat af en formand, der er uden stemmeret, af et ordinært medlem for hver enkelt generaldirektorat og af et tilsvarende antal repræsentanter for personaleudvalget. For forfremmelser fra en stillingsgruppe til en anden udfærdiger udvalget en liste over forfremmelsesegnede tjenestemænd, der offentliggøres og har gyldighed indtil årets udløb.Det bestemmes, at »samtlige forfremmelsesegnede tjenestemænd tages i betragtning« af udvalget på grundlag af de pågældendes personlige aktsamling, samt at tjenestemænd, der ikke er forfremmede inden den 31. december, automatisk optages på de tilsvarende lister for det efterfølgende år, medmindre udvalget i en begrundet beslutning bestemmer andet.

3 I skrivelse af 11. juli 1984 rettede sagsøgerens advokat i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, henvendelse til Parlamentets formand i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, og henledte dennes opmærksomhed på, at sagsøgeren ikke var optaget på den af det rådgivende udvalg udfærdigede liste over forfremmelsesegnede tjenestemænd for 1984, i modsætning til det forudgående års liste. Beslutningen herom var imidlertid blevet truffet, uden at sagsøgeren var blevet hørt. Beslutningen krænkede således retten til forsvar og udgjorde en disciplinærforanstaltning, der var skjult og ulovlig, da den var truffet uden at disciplinærforfølgning var iværksat. Efter anmodning fra generaldirektøren fra administration, personale og økonomi tilsendte sagsøgeren selv den 6. september 1984 generaldirektøren et brev, der var identisk med skrivelsen af 11. juli 1984. Endelig anlagde sagsøgeren nærværende sag den 23. januar 1985 under henvisning til den stiltiende afvisning af klagen.

4 Med skrivelse af 17. juli 1985 meddelte det rådgivende udvalg sagsøgeren, at udvalget i sit ekstraordinære møde den 10. juli 1985, efter en fornyet undersøgelse af sagsøgerens sag, havde besluttet at annullere beslutningen om ikke at optage hende på den for 1984 udfærdigede liste over forfremmelsesegnede tjenestemænd, således at hun nu var optaget på denne liste og tillige automatisk på den for 1985 gældende liste.

5 Parlamentet har under disse omstændigheder foreslået, at sagen slettes, da søgsmålet ikke længere har nogen genstand. Parlamentet har erklæret sig indforstået med at betale sagens omkostninger.

6 I sin replik har sagsøgeren anført, at Parlamentet i beslutningen, »der slet og ret tiltræder sagsøgerens opfattelse, indrømmer, at det tidligere standpunkt var et misbrug«, og at institutionen som følge heraf bør erstatte det tab, Parlamentets retsstridige adfærd har påført sagsøgeren, og som består dels i en materiel og ideel skade ved forringelse af sagsøgerens karriere, faglige omdømme og ved gentagne afslag på stillingsansøgninger (tabet ansat til 350 000 BFR), dels i den materielle og ideelle skade ved søgsmålet mod ansættelsesmyndigheden (tabet ansat til 150 000 BFR), hvortil kommer renter. Sagsøgeren har herved henvist til to skrivelser, der er bilagt replikken, hvori det meddeles sagsøgeren, at hendes ansøgning til to bestemte stillinger ikke har kunnet tages i betragtning. Sagsøgeren har endvidere anført, at Parlamentet i juli 1985 har besluttet at iværksætte den i vedtægtens artikel 78 omhandlede invaliditetsprocedure, således at det standpunkt, Parlamentet nu har indtaget »er window-dressing, der skal give ansættelsesmyndigheden tilløb til springet«. Det er sagsøgerens opfattelse, at sagens fortsættelse på ingen måde er unødvendig.

7 Det bemærkes, at ifølge stævningen er søgsmålet rettet imod det rådgivende udvalgs beslutning om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesegnede tjenestemænd for 1984. Da denne beslutning er tilbagekaldt ved udvalgets senere beslutning, er søgsmålet som anlagt blevet åbenbart uden genstand.

8 Sagsøgeren har ikke nærmere anført, om den nedlagte erstatningspåstand er begrundet i samme omstændigheder som de oprindelige påstande, nemlig beslutningen om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesegnede tjenestemænd, eller om den er begrundet i nye omstændigheder, nemlig beslutningerne om ikke at tage hendes ansøgning i betragtning ved besættelsen af to bestemte stillinger, og om at forelægge hendes tilfælde for invaliditetsudvalget. Er det første tilfældet, er påstanden imidlertid fremsat for sent, og er det andet tilfældet, er påstanden fremsat for tidligt, idet der ikke er iværksat den i vedtægten omhandlede forudgående klage. Under nærværende sag må påstanden således under alle omstændigheder afvises.

9 Domstolen, der efter procesreglementets artikel 92, stk. 2, til enhver tid af egen drift kan efterprøve, om sagen skal afvises på grund af ufravigelige procesforudsætninger, har i overensstemmelse med procesreglementets artikel 91, stk. 3 og 4, besluttet at træffe afgørelse om sagens formalitet uden at indlede mundtlig forhandling.

10 Af det anførte følger, at de oprindelige påstande er blevet uden genstand, samt at den nye påstand må afvises. Følgelig må sagen slettes af Domstolens register.

Sagens omkostninger

11 Efter procesreglementets artikel 69, stk. 5, er Domstolen, når en afgørelse om sagen er ufornøden, frit stillet i sin afgørelse om sagsomkostningerne. Uden at undersøge i hvilket omfang de anbringender, der er anført til støtte for søgsmålet, var begrundede, og uanset at en af påstandene åbenbart måtte afvises, samt henset til sagens særlige omstændigheder og udvikling, finder Domstolen, at der er anledning til at tilpligte sagsøgte at betale samtlige sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1) Det er ufornødent at tage stilling til de i stævningen nedlagte påstande.

2) De i replikken nedlagte påstande afvises.

3) Sag 19/85 slettes af Domstolens register.

4) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 28. november 1985.

P. Heim
Justitssekretær

K. Bahlmann
Formand for anden afdeling